

ת"פ 20827/11/15 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ט ק

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20827-11-15 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ק(עציר)

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ט ק (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג, הילה הראל כחולי ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד אלון קריטי וטל פלקס

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון ושישי:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישום שני:

א. **תקיפת בת זוג הגורמת לחבלה ממשית**, לפי סעיף 382(ג) לחוק.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

אישום שלישי:

א. **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

אישום רביעי:

א. **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

ב. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון בתאריך 2.11.15 במהלך ויכוח בין הנאשם

למתלוננת, בעוד הנאשם נתון בגילופין, התקשרה אחות המתלוננת, א (להלן: "א") מספר פעמים למתלוננת, לבסוף ענה הנאשם לטלפון ושוחח עם א כשברקע נשמעת המתלוננת בוכה. משאמרה א לנאשם כי תפנה למשטרה, ענה לה הנאשם "תיכף יגיעו חברים שלי ואנחנו נבוא אלייך ואת תיעלמי בעוד כשעתיים, את לא יודעת עם מי את מתעסקת, אני אהרוג אותך, אשחט אותך". על

פי המתואר באישום השני, בתאריך 3.11.15 על רקע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אמר הנאשם למתלוננת לאסוף את חפציה ולעזוב את הבית. משניגשה המתלוננת לאסוף את בגדי בתם הקטינה, אמר הנאשם למתלוננת כי היא לא תיקח עימה את הקטינה ואז דחף אותה על מגירת ארון הבגדים באופן שאפה נחבל מהארון. המתלוננת, בתם הקטינה של הנאשם והמתלוננת, וכן בתו של הנאשם החלו לבכות, תוך שהנאשם צועק לעבר המתלוננת **"קחי את הדברים שלך ולכי ואל תנעי בדברים של הילדה אחרת יביאו את הגופה שלך ושל אחותך לרוסיה בארון מתים"**. בהמשך למתואר שוחחה המתלוננת עם גרושתו של הנאשם, ר (להלן: "ר") וביקשה כי תגיע מהר לבית מחשש כי הנאשם יפגע בה. למשמע השיחה ניתק הנאשם את השיחה ואמר למתלוננת: **"את קשרת קשר עם ר והזמנת לי משטרה ועכשיו את גמורה. אני אביא לך ערבים שישפכו עליך חומצה"**. על פי המתואר באישום השלישי, כחודש עובר ליום 3.11.15 בשעה 01:00 העיר הנאשם את המתלוננת ודרש כי תכין לו אוכל. בנסיבות המתוארות צעק הנאשם על המתלוננת על שלא הכינה לו את מה שרצה תוך שהוא מגדף אותה ואת משפחתה. בסמוך למתואר משהלכה המתלוננת לחדר הילדים, דחף אותה הנאשם בחוזקה והפילה בין הארון למיטה בחדר הילדים. על פי המתואר באישום הרביעי, כשנה וחצי עובר ליום 3.11.15, חזר הנאשם הביתה בשעת לילה מאוחרת כשהוא בגילופין. בנסיבות המתוארות ניסה הנאשם להוציא את המתלוננת מהבית תוך שהוא תופס בשערות ראשה וגורר אותה לכיוון דלת הכניסה לבית. משניסתה המתלוננת להתנגד, הנאשם הרים אותה והכה באגרופו בצד שמאל של פניה, ליד עינה. בהמשך זחלה המתלוננת בסלון ובכתה בעוד הנאשם עומד מעליה, מגדף ומאיים כי יהרוג אותה. על פי המתואר באישום השישי (האישום החמישי נמחק), במהלך שבועיים עובר ליום 3.11.15, במספר מועדים, איים הנאשם על המתלוננת כי **"יטפל בה ויביא ערבים שיעשו עליה סיבוב"**.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המדינה הצהירה כי היה והתסקיר יהיה חיובי, היא תגביל עצמה לעתירה של 15 חודשי מאסר בפועל. כפי שיובהר להלן, הואיל ותסקיר שירות המבחן לא היה חיובי, טענה המאשימה באופן חופשי לעונש.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 5.5.16, הנאשם כבן 35, עלה ארצה בשנת 2004. הנאשם אב לשלושה ילדים, שניים מהם מנישואיו הראשונים וילדה נוספת ממערכת היחסים עם המתלוננת. כמו כן המתלוננת נמצאת בחודשי הריון מתקדמים. הנאשם סיים את לימודיו התיכונים בארץ מוצאו, הכיר את רעייתו הראשונה, נישא לה והם עלו ארצה. תיאר את מערכת היחסים עימה כמורכבת ובעייתית אשר התערערה לאחר שנשלח לרצות מאסר למשך מספר שנים. ילדיו הגדולים נשלחו לגור בארץ מוצאו עם אמו. לאחר שחרורו התחדש הקשר עם המתלוננת אותה הכיר בצעירותו. ציין כי ילדיו הגדולים, אשר חזרו להתגורר בארץ, התגוררו איתו ועם בת זוגו. משיחה עם המתלוננת עולה כי היא הגיעה לארץ בגפה לפני כארבע שנים, עדיין נמצאת בשלבי קליטה והתאקלמות ונעזרת בנאשם סביב מגבלות שפה, מתאפיינת באלמנטים תלותיים ומחלשים. המתלוננת תיארה מערכת יחסים זוגית תקינה ללא מאפיינים אלימים, שוללת תחושת פחד או איום. הדגישה את המצוקה בה היא נמצאת, הבדידות והעדר גורמי תמיכה קרובים בארץ וביטאה רצונה כי הנאשם ישוחרר בשל צרכי תלות גבוהים בו נוכח הלידה הקרובה ובהעדר פרנסה יציבה. טענה כי רוב התלונות הוגשו על ידי אחותה וגרושתו של הנאשם

במטרה להפריד ביניהם. בהקשר לעבירות, שלל הנאשם אלמנטים תוקפניים, כוחניים ואלימים בהתנהלותו, כשהוא מחזיק בעמדה קורבנית ומתגוננת ונוטה להשליך מצבו על גורמים חיצוניים תוך קושי לבחון את התנהגותו. הנאשם שלל כל התנהגות אלימה ותוקפנית מצדו ושלל נזקקות טיפולית. הנאשם הדגיש כי התלונות נגדו הוגשו בהשפעת גרושתו. לפיכך, לאור קשייו של הנאשם להתבונן באופן מעמיק במיוחד לו ולקבל עליהם אחריות, כמו גם חוסר יכולת לגלות אמפטיה וחוסר רצונו בהליך טיפולי, לא יכול היה שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו.

ראיות לעונש

5. העידה המתלוננת ומסרה כי לא כל הדברים שמסרה למשטרה היו נכונים והדברים נאמרו מתוך לחץ. מסרה כי היא בהריון מתקדם ויש לה ולנאשם בת נוספת ועל כן ביקשה שלא להטיל עליו מאסר ממושך.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד מעין דואק והילה הראל כחולי, הנאשם הורשע בכתב אישום חמור מאוד המגולל על פני חמישה אישומים עבירות אלימות ואיומים כלפי המתלוננת. מדובר על אירועים שאירעו על פני תקופה של שנה וחצי, כאשר ברקע יש לנאשם בעיית אלכוהול שאינה מטופלת. מעובדות כתב האישום ניתן עוד ללמוד על רצונו של הנאשם לשלוט במתלוננת ולהפעיל נגדה כוחניות. תסקיר שירות המבחן הינו שלילי. הנאשם לא נוטל אחריות על מעשיו, משליך את האחריות על המתלוננת ושולל אלמנטים תוקפניים ואף סבור כי הוא הקורבן. שירות המבחן מתרשם מרמת מסוכנות גבוהה. שירות המבחן מתרשם ממתלוננת שתלויה בנאשם, היא אינה מודעת לעברו של הנאשם, היא כעת בהריון ומטפלת בילדה קטנה. מתחם העונש ההולם הינו החל מ-12 ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. לנאשם הרשעה בעבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14 וכן עבירות סחיטה באיומים, הדחה באיומים ובכוח בגינם נדון ל-4 שנות מאסר. אותה עבירה קודמת בוצעה תוך שימוש באלימות קשה כשהוא שיכור. מדובר באדם אלים עם דפוסים עבריינים ובעיית אלכוהול. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת ולאחותה.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אלון קריטי, המדובר בכתב אישום שאינו מן החמורים. מדובר בעבירות איומים, וכן עבירות תקיפה שעניינן דחיפות ואירוע אחד שבו נגרמה חבלה, שאינה מן החמורות, והאלימות שגרמה לחבלה היא דחיפה. למעט אישומים 4 ו-5 שהתרחשו שנה וחצי קודם לכן, שאר האירועים התרחשו בסמיכות זמנים ועל כן יש לראותם כאירוע אחד. העובדה שחלפו שנה וחצי בין האירועים מעידה על כך שהיו תקופות בהן בני הזוג הצליחו להתנהל באופן תקין. מתחם הענישה צריך לנוע החל ממאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. העונש הראוי בתיק צריך להיות לא יותר מ-9 חודשי מאסר. כמו כן יש לתת את הדעת לחלוף הזמן, חלק מהאירועים, ובהם האירוע החמור ארע לפני יותר משנה וחצי ולא חזר על עצמו, דבר שמלמד על התמתנות הנאשם. הנאשם הודה במיוחד לו וחסך עדות של המתלוננת ועדים נוספים. המתלוננת זקוקה לנאשם, היא צפויה ללדת עוד כחודש ויש לה בנוסף ילדה קטנה. הנאשם עלה לארץ לפני 12 שנה, הוא לבד בארץ ועבר לא מעט. לנאשם הרשעה אחת בגינה נתן את הדין. לפיכך עתרו ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר שינוע בין 7 ל-11 חודשי מאסר.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והצביע על מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר סדרה של מקרים בעלי מאפיינים דומים במהותם אשר אירעו בסמיכות

זמנים זה לזה, מלבד המקרה המתואר באישום הרביעי אשר ארע כשנה וחצי לפני שאר המקרים האחרים. נוכח הדמיון בין המעשים אשר נעשו על ידי הנאשם והעובדה כי כולם התרחשו על פני תקופה שאינה ארוכה ועל רקע דומה של אלימות במשפחה סבורני כי ניתן לראותם באירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירות האלימות הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט של אדם בתוך ביתו ומפני בני משפחתו. הערך הנפגע בעבירות האלימות הינו פגיעה בשלוות נפשו של אדם. רבות נכתב על חומרתן של עבירות האלימות אשר מבוצעות כלפי נשים על ידי בני זוגן ועל הצורך להחמיר עם עושיהן. ראו דברי כב' השופטת ע' ברון בע"פ 1474/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.15):

"על פי הערכות שונות של רשויות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נושאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בבשרה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעצומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיצו ביקורתה של המשפחה והסביבה הקרובה מופנים דווקא כלפיה... ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסוג זה, כבמקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפלה ובמצוקה הנוראה שחוזה אישה הנתונה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאיג".

11. עוד ניתן ללמוד על חומרת העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, מהעונש המרבי אשר קבע המחוקק בצידה, שהינו כפל העונש המוטל בצידה של עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש, היינו שש שנות מאסר.

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני עד גבוה. אמנם מעשי האלימות של הנאשם כלפי המתלוננת אינם ברף הגבוה ואף לא נגרמו למתלוננת חבלות משמעותיות בחומרתן, ואולם הצטברות מקרי האלימות שנמשכו על פני תקופה משמעותית תוך השמעת איומים קונקרטיים לפגיעה בחייה של המתלוננת ושל אחותה וכן התנהגות הנאשם שנועדה להשפיל ולהטיל מורא על המתלוננת מוסיפים נופך של חומרה למידת הפגיעה בערכים המוגנים.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל מעבודות שירות ועד לעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (ראו לדוגמא רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (10.3.11); רע"פ 4140/10 **חביב אללה נ' מדינת ישראל** (6.9.10); רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (2.11.10); רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11), רע"פ 5788/12 **ארטיום נ' מדינת ישראל** (5.8.12); רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** (21.1.13); רע"פ 757/14 **אבו צאפי נ' מדינת ישראל** (23.7.14); רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.5.11); עפ"ג (מח' י-ם) 48384-07-15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.1.16); ת"פ 18374-07-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.2.16); ת"פ (פ"ת) 25094-05-10 **מדינת ישראל נ'**

פלוני (1.13.12); ת"פ (רח') 18779-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (28.1.14))

14. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם פעל באופן אלים הן מילולית והן פיזית כלפי המתלוננת במשך תקופה משמעותית תוך שהוא מאיים עליה ועל אחותה איומים קונקרטיים וחמורים כמתואר בכתב האישום. בנוסף הנאשם נהג כלפי המתלוננת באלימות פיזית במספר פעמים, תוך שהוא דוחף אותה, גם בנוכחות ילדיו הקטינים, ובאחד המקרים אף גרם לה לחבלה באפה. התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת, אשר בחלקה בוצעה כשהנאשם בגילופין, עשויה היתה להביא לתוצאות חמורות יותר.
15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי ככל שיש לראות בכל האישומים אירוע אחד הרי שמתחם העונש ההולם הינו החל מ- 6 חודשי מאסר ועד ל- 24 חודשי מאסר בפועל. ככל שיש לראות כל אחד מהאישומים כאירוע נפרד הרי שמתחם העונש ההולם לכל אחד מאישומים הראשון, השלישי, הרביעי והשישי הינו החל מצו של"צ ועד לשנת מאסר. מתחם העונש לאישום השני הינו החל מעבודות שירות ברף נמוך ועד ל- 18 חודשי מאסר.
16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1981, נשוי למתלוננת ואב לשלושה ילדים קטנים, כאשר המתלוננת נמצאת לקראת תום הריונה. הנאשם תומך כלכלית במשפחתו ואין ספק כי הטלת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת תפגע בו ובבני משפחתו התלויים בו. הנאשם אמנם הודה בכתב האישום וחסך בכך את עדותה של המתלוננת, ואולם בפני שירות המבחן שלל הנאשם אלמנטים אלימים בהתנהגותו והשליך את האחריות אל המתלוננת ואף הציג עמדה קורבנית. לחובתו של הנאשם הרשעה משנת 2005 בעבירות של מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, סחיטה באיומים, הדחה באיומים ובכוח וכן איומים, בגין נידון למאסר בפועל למשך 4 שנים. עוד יצוין כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם הינו שלילי, ושירות המבחן התקשה לבוא בהמלצה שיקומית בעניינו.
18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לאי נטילת האחריות מצידו של הנאשם ולעובדה כי אינו מביע נזקקות טיפולית וזאת על אף שגם את העבירות בהם הורשע הנאשם בעבר הוא ביצע בהיותו בגילופין תוך שימוש בתוקפנות ואלימות רבה ותוך שאיים על המתלוננת, וכי לא היה בעונש המאסר הארוך שריצה הנאשם בגין עבירות מין ואלימות כדי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות אלימות ואיומים.
19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית. הואיל והנאשם והמתלוננת עדיין בני זוג, ובשל החשש שהטלת קנס או פיצוי יפגעו בסופו של דבר במתלוננת סבורני כי יש להימנע מהטלת רכיבים כספיים.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **15 חודשי מאסר בפועל** שמניינם מיום 4.11.15.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר על עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן .

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיוון תשע"ו, 13 יוני 2016, בנוכחות הצדדים.